

Yuri Pool

Wings geeft je vleugels!

Yuri Pool verruilde Noord-Holland voor Canada. Op het moment toert hij met Wings-tributeband The McCartney Years de wereld over.

Het is nogal een overgang. Waar Yuri vijftien jaar geleden nog met de trein naar zijn werk in een drukkerij ging, rijdt hij inmiddels in een Porsche en speelt hij wereldwijd shows met zijn Wings-tribute in grote zalen. Het lukte Yuri dankzij een dosis geluk, maar vooral door de combinatie van keihard werken en perfectionisme. Hij begon al met het vereren van Macca en consorten toen hij nog bij de drukkerij in Heerhugowaard werkte. In de weekenden speelde hij op straat in Alkmaar. 'Tijdens de kaasmarkt speelde ik vier uur lang de hele Beatles-catalogus. Ik vergelijk het met de Hamburg-periode van The Beatles: die speelden daar ook uren achter elkaar. Dat vormt je. Ik heb daar geleerd om interactie met het publiek te hebben, want je moet blijven boeien.'

Toen rond 2003 de IT-bubbel barstte, moest Yuri weg bij de drukkerij en besloot hij naar Engeland af te reizen. 'Ik had in Nederland wat Britse muzikanten ontmoet. Begin 2004 waren ze aan het opnemen en vroegen ze me voor bas en zang. Ik ben erheen gegaan en na die opnames ben ik naar Londen afgereisd, waar ik auditie mocht doen voor The Cavern Beatles. Dat is een tributeband die ook wel in Nederland speelt. Ik werd aangenomen en uiteindelijk ben ik ruim drie jaar "McCartney" geweest. Ik wilde meer, en als groot fan van McCartney's Wings bleek na een Google-zoektocht dat er geen enkele band was die dat materiaal speelde. Had niemand eraan gedacht? Verkocht het niet? Ik besloot dat ik het dan maar moest doen en het idee van The McCartney Years was geboren. In Engeland heb je echter al honderd Beatles-bandjes, dus ik besloot het in Canada te proberen.'

Not Toronto

Doordat Yuri's vader voor zijn werk veel

reisde, ging Yuri al op jonge leeftijd naar een Canadese internationale school, waar hem de liefde voor dat land werd bijgebracht. 'Ik vertrok naar Toronto - een stad met drie miljoen inwoners - maar ik kreeg daar geen band van de grond. Ik belde een oud-leraar op en die bood aan dat ik een periode bij hem kon komen om mijn hoofd leeg te maken. Ik vertrok met mijn Höfner-bas in de ene hand en de Rickenbacker in de andere. Met mijn laatste vijftig dollar kocht ik een buskaartje naar het Canadese London. Daar was een cafeetje waar jamsessies waren. Ik ging erheen en speelde elke donderdag en vrijdag Beatles- en McCartney-nummers. Na een paar weken had ik veel mensen ontmoet en probeerde ik daar een McCartney-band te starten. Een aantal jongens vond het een geweldig idee en nu zijn we tien jaar verder!'

Ibanez-dubbelnek

Op de vraag waarom er zo veel Beatles-bands zijn en nauwelijks Wings-tributes, weet Yuri het antwoord inmiddels. 'The Beatles overschaduwden alles en het is ook makkelijker om na te doen. Met zwarte pakken, een bas, twee gitaren en drums kan je de hele catalogus tot 1966 spelen. Wings wordt erg onderschat. Zonder The Beatles waren zij ook erg groot geweest. Voor de Wings-nummers heb ik piano's, orgels en oude synths verzameld. Het is lastig om aan die oude spullen te komen, maar ik heb er veel energie in gestoken. Er blijven dingen bij komen. Mijn laatste aankoop is dezelfde dubbelnek als waar Denny Laine op speelde: een Ibanez 2670, waar er maar een paar honderd van zijn gemaakt. Ik heb er acht jaar naar gezocht! Ik ben een purist en de echte liefhebbers zien dat. Je hebt fans die de show tot in detail uitpluizen en een review van tien pagina's op Facebook zetten. Dat soort mensen ziet graag de juiste gear op het podium en ik vind het zelf ook te gek om de juiste instrumenten te hebben.'

Hoogtijdagen

The McCartney Years richt zich op de Wings-periode van Paul McCartney. Dus niet op zijn latere solowerk, zoals Kisses On The Bottom (2012) of New (2013). 'Wij blijven van het materiaal van na 1980 af. Elke McCartney-fan weet dat de jaren zeventig zijn hoogtepunt was en wij doen een tribute aan de tijd van de grote arenashows. Dat doen we voor mensen die er toen bij waren, of voor jongere mensen die het niet hebben kunnen zien. Misschien dat we ons repertoire uitbreiden als McCartney zelf niet meer optreedt, maar die behoefte is er nu niet. De show wordt gedragen door pilaren als Live And Let Die, Band On The Run en Maybe I'm Amazed. Daaromheen wisselen we veel af. De ene keer My Love en de andere keer The Long And Winding Road, die dezelfde sfeer hebben. Ik bewaar alle setlijsten, dus als we na drie jaar weer in dezelfde stad spelen, kan ik de set anders maken dan de vorige keer. Uiteindelijk proberen we het publiek te laten ervaren hoe het was om Macca in de jaren zeventig te zien.'

Na tien jaar blijft Yuri manieren vinden om zichzelf uit te dagen. 'Ik heb net een linkshandige Rickenbacker 4001C64 gekocht: het McCartney-model! Ik leer mezelf nu linkshandig spelen en tijdens de repetities doe ik het al. Dat wilde ik tien jaar geleden al, maar ik was bang dat het te lang zou duren en ik wilde de show op de planken hebben. Dit is het laatste ding om de show perfect te maken. Het is wel heel moeilijk, want je moet je motoriek helemaal herschrijven.'

Op de vraag of hij Nederland mist, is hij kort maar krachtig: 'Ik wil er graag een vakantie-huisje. Mijn hart ligt nog steeds bij Nederland. Ik heb thuis in Canada hagelslag, pindakaas en onbijkboek. Helaas ging onze Europese tour niet door; na vijftien jaar verheugde ik me echt op een patatje met mayonaise en een frikandel speciaal.' ■
www.themccartneyyears.net